

nal, da kedar je ura zjutraj štiri bila, mu je padel na noge. Ker se je pa hotel količevega udarca še v postelji ozdraviti, je zopet zaspal, in je spal dalje, kakor sicer. Toda to stanovitnega moža še ni ostrašilo; sklene, si zdaj še le prav do živega priti. Zedinil je namreč z uro mašino, ktera ga je vergla s postelje na tla, ko je prišel čas, da mora vstati. Tako jo je še le zadel.

M. Zarnik.

Šolsko blago.

Številjenje. 1) V Evropi živi 275 milijonov ljudi, v Aziji 720 mil., v Afriki 200 mil., v Ameriki 89 mil., v Avstraliji 4 mil. Koliko je vseh ljudi na zemlji?

2. V neko šolo hodi 85 učencev in učenk, katerih je 15 več kakor učencev. Koliko dečkov in koliko deklic hodi v to šolo?

3. Platnar kupi kos platna za 38 gold., in ga prodá za 43 gold.; koliko gold. od sto je pridobil pri tej kupčiji?

4. Nekdo služi na leto 900 gold. plače, pa na leto 5krat toliko izdaja, kakor prihrani; v koliko letih si bo prihranil 1000 gold.?

Pogovor pod lipo.

Nemec I: Že ne pomnim, od kar se poganjam za čast, da bi mi moj slavní narod samoglasniški klobuk na glavo djal, pa nič ne opravi! Pravijo, da sem pravi magarec, da kaj tacega sanjarim; pišejo pa me le radi za glasnika, n. pr.: Oertl, Hyrtl, Neustadt, Neumarkt in še veliko tacega!

Slovenec r: Veš kaj? Posloveni se, pa boš imel kmali dokaj zagovornikov. Mene že mnogi rabijo za samoglasnika, in me v kratkem bodo vsi. Zmaga mi je zagotovljena; vse nasprotovanje ne bode pomagalo nič. Le pristudno mi je, da mi nekteri še zmiraj šterkovca e pripregajo. Pridi k nam, pridí! dobiva še kacega novinca, ki želi tudi promoviran biti, in ako se bo e preveč maličil, ga bomo med soglasnike degradirali, pa bo mir besedi.

Slovenec I: Vesta kaj? Jaz sem tisti novinec, ki pa imam stare pisma, prestare diplome, da sem plemenitega samoglasniškega rodú. Bil sem samoglasnik v staroslovenskem; tako se bere v njih; zakaj bi ne bil tudi v novoslovenskem? Zdaj, ko vse na stare pravice gre nazaj, in so bratcu mojemu rⁿ naravne pravice njegove že zagotovljene, zdaj tirjam iz

doslednosti tudi jaz, da se meni poverne moja dedšina, in da se mi prizná zopet samoglasniška veljava moja.

Nemec r: Tiho, tiho! Vidi se, da revčeka Slovenca nemški dobro ne znata. Pismo, katero vama prilastuje samoglasniške pravice, ni še tako staro, in še to je bilo ob veljavo djano koj drugo leto z drugim očitnim pismom. Oboje, se vé, je narejeno po nemški, uno v Beču, to pa v Bonu. Dokler se tedaj prvo ne rehabilitira, kako moreta tirjati kaj takega?! Ti pa, bratec moj I, bodi tiho in zmiraj, da ne prideš zavolj svoje doslednosti ljudem v zobe, dokler ti tega ni treba! *Sp.*

Novice.

Iz Zagreba. 10. in 11. preteč. m. je bila tû prva velika skupščina ljudskih učiteljev, pri kateri se je ustanovilo novo društvo „zadruška učiteljska“, kteremu bo namen, da se po prineskih udov osnuje zaklada na podporo učiteljskih sirot. Bog daj tej blagi družbi naj boljši uspeh! Učitelj je gotovo dvakrat bolj ubožen, če ga zraven vsakdanjih težav in nadlog še tare grenka skerb, kako se bode živila njegova ljuba družinica, kedar njemu oči zatise bela smert. *)

Iz Laške nadfare. Menda je vsak pameten človek do dobrega prepričan, kako koristne in potrebne so šole za narod. One so gojišča potrebnega izobraževanja, lepega obnašanja, nježne omike; pa so tudi semenišča časne in večne sreče. Bili so časi nam Slovencem kakor v vsem tudi v tem neugodni, da so se nam sicer šole dajale, toda naučili se ničesar nismo v njih; kajti prednašalo se nam je vse v tujem, nemškem jeziku, in gorje ubogemu otroku, kateri se je prederznil, v šoli slovensko besedico ziniti! Kaznovan in zasmehovan je bil, da je bilo joj. Spominjam še se dobro žalostnih časov, ko smo se kot majhni dečki v Mariborskem predmestju sv. Magdalene učili katekizma, se vé da vse po nemški; in prvo vprašanje je bilo: „Was ist der Zweck der Religion? Was ist der Endzweck der Religion?“ Gledali smo se in strmeli nad temi besedami, in vedno prebirali in prebirali: „bos is der cvek der reglijon?“ Mislili smo zmiraj na „cveke“ v svojih čevljih, in pri „endevek“ na zadnjega na opetnicah. Pa to vse ni nič pomagalo; učili smo se „cveka“ iz glave, če ga tudi razumeli nismo. —

No, ti žalostni časi so se sedaj, hvala Bogu! vendar nekaj

*) Tudi na Kranjskem imamo že nekaj let enako dobrotno društvo, toda še sedaj jih je mnogo, ki mu niso prijatli in menda čakajo, da bi jih predniki silili k temu, kakor gosposka zanikerne učence v šolo. Za to, kar je tvoji in tvojih bratov dobiček, se vendar že sedaj ne daj priganjati! *Vredn.*